

**Информационен лист
юни 2012**

**Политика на ЕС по отношение на
ГМО,
устойчивост на земеделието
и обществени научни
изследвания**

Този информационен лист е изготвен от учени, ангажирани с биотехнологични изследвания и от фермерски организации, които застават зад правото на фермерите да определят кои култури най-добре отговарят на нуждите им, като това включва и генетично модифицирани (ГМ) култури, одобрени за използване съгласно изискванията на регулаторната система на Европейския съюз.

РЕЗЮМЕ

Фермерите и учените от обществения сектор, подготвили този документ, подкрепят призива на г-н Джон Дали, Европейски комисар по здравеопазването и политиката за потребителите, за по-информиран и по-малко поляризиран дебат за генетично модифицираните организми (ГМО) като предлагат този информационен лист като принос към един такъв дебат.

Този информационен лист разглежда:

Глобалните предизвикателства пред земеделието – Към 2050 г. фермерите трябва да произведат 70% повече храна с по-малко въздействие върху околната среда и върху по-малко обработваема земя. “Устойчивото интензифициране” изисква наред с всичко останало фермерите да получат култури, които дават по-висок добив от декар, използват по-добре водата и зависят по-малко от пестициди и торове.

Обществените научни изследвания – Съвременната биотехнология може да има значителен принос за посрещането на горните предизвикателства, тъй като може да помогне за преодоляването на някои от ограниченията на конвенционалната селекция. Много обществени научни изследвания имат за цел да се разработят култури, които имат подобрена устойчивост към болести и неприятели и подобрени хранителни качества.

Опитът с ГМ култури досега – Стотици ГМ сортове растения са отглеждани по света в продължение на години и на територия от милиарди декари от десетки милиони фермери като това е довело до реализирането на значителни икономически, социални, здравни и екологични ползи. В ЕС са одобрени за отглеждане само два типа ГМ култури като същевременно в няколко европейски страни отглеждането им е забранено. Едновременно с това ЕС внася огромни количества ГМ продукти, отглеждани извън неговата територия.

Регулаторната рамка на ЕС – Регулаторната система на ЕС по отношение на ГМО не функционира нормално, тъй като редица решения не се вземат в рамките на определените срокове и/или не се базират на правния критерий за научно обосновано провеждане на анализа на риска. Има редица предложения за изменение на регулаторната рамка за да се преодолее сегашната безизходица. Някои от тези предложения предизвикват притеснения във връзка с функционирането на Вътрешния пазар на Общността, Правилата на СТО, ролята на Европейския орган по безопасност на храните (EFSA), както и по отношение на земеделието и научните изследвания като цяло.

Резултатите от проучване сред фермери и учени – Извършено е пилотно обследване на тяхното мнение в 12 страни на ЕС за да се оценят: 1) потенциалната роля на ГМ култури в земеделието на ЕС, 2) опитът на фермерите до сега и 3) опитът на учените от обществения сектор.

Заключенията от това проучване са:

- В ЕС съществуват редица ограничения пред отглеждането на полски култури и дървесни видове, за които конвенционалната селекция има ограничен потенциал да предложи адекватни решения и за които биотехнологични решения са вече налице или в напреднал стадий на развитие.
- Сегашната политика по отношение на ГМО в ЕС лишава фермерите от редица ползи, както и от правото им на свобода на избор.

- В 12-те страни, в които е проведено изследването, има много фермери, които искат да имат свободата да избират кои култури са най-подходящи за техните условия, като това включва и ГМ култури.
- Много биотехнологични изследвания в обществения сектор, целящи повишаване устойчивостта на земеделието в Европа, са забавени, прекратени или преместени в страни извън ЕС заради регулаторните пречки и високата цена за предпазване на полските опити от унищожаване от радикално настроени активисти.

Информационният лист завършва с препоръки, включващи:

- Настояването Правителствата и Европейските институции да прилагат сегашната регулаторна система по начина, по който самите те са я създали, като същевременно подкрепят правото на свободен избор на своите фермери.
- Фермерите и учените от обществения сектор са призовани да взаимодействат по-добре с обществото и политиците.

Допълнителна информация и препратки към документи могат да бъдат намерени на:

www.greenbiotech.eu.

1. ГЛОБАЛНИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД ЗЕМЕДЕЛИЕТО

Светът е изправен пред страховити предизвикателства. Над 1 милиард души в момента страдат от недохранване, често водещо до хронични заболявания и ранна смърт. Земеделието оказва влияние върху околната среда с използването на пестициди, торове, напояването, оранта, и включването на естествените местообитания в производството. Ситуацията се усложнява допълнително от ръста на световното население и измененията в климата.

Според ФАО към 2050 г. светът ще трябва да произвежда 70% повече храна върху приблизително същата обработваема земя. В същото време ще трябва значително да нарасне и производството на фуражи, влакна и биомаса, т.е. налице е спешна нужда от “устойчива интензификация”. Земеделието има уникалната способност да посрещне едновременно предизвикателствата пред осигуряването на храна, редуцирането на CO₂ емисиите, зависимостта от изкопаемите горива и поддържането и подобряването на околната среда и заетостта. За да постигнат всичко това фермерите имат нужда освен всичко останало и от култури, които дават по-високи добиви на декар, използват по-добре водата, зависят по-малко от пестициди и торове и имат подобрена хранителна стойност.

Както многократно е установявано от Срещата в Рио през 1992¹ досега, няма единствена такава технология, която да реши тези комплексни предизвикателства самостоятелно, но съвременната биотехнология, съвместно с конвенционалната селекция могат в значителна степен да спомогнат за решаването им.

Допълнителна информация и препратки към документи могат да бъдат намерени на:
www.greenbiotech.eu.

¹ Виж: www.greenbiotech.eu за допълнителна информация.

2. ОБЩЕСТВЕНИ НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ В ОБЛАСТТА НА СЪВРЕМЕННИТЕ БИОТЕХНОЛОГИИ

Съвременните биотехнологии са ключови за въвеждането на специфични изменения в наследствения материал на растенията, животните и микроорганизмите.

Потенциалът им за приложение при културните растения и дървесните видове трябва да бъде разглеждан в контекста на ограниченията на конвенционалната селекция, а именно:

- Конвенционалната селекция има ограничени възможности за придвижване на ценни гени между видовете. Например, устойчивост към болести от пшеницата не може да бъде прехвърлена в царевично растение.
- Селекционирането на културно растение с подходяща характеристика може да отнеме изключително дълъг период от време. Например на селекционерите при ябълките биха им били необходими много десетилетия за да прехвърлят ген за устойчивост от дивите ѝ родственици.
- При някои видове като бананите провеждането на кръстоски е изключително трудно, ако не и невъзможно.
- Чрез конвенционалните методи се прехвърлят не само желаните гени, но и хиляди други гени, които често са най-малкото нежелани, а понякога и направо вредни или опасни.

За преодоляването на ограниченията на конвенционалната селекция учените са разработили през последните десетилетия техники, които правят възможно:

1. Идентифицирането на специфичен ген, отговорен за проявяването на определена характеристика в даден организъм.
2. Изолирането на този ген.
3. Прехвърлянето му в подходящи клетки чрез процес, наречен „трансформация“. Клетките, които получат по този начин нов ген после биват регенерирани за получаването на цяло растение, в чиято наследственост вече е включен новия ген и съответно се проявява желаната характеристика.

Генното инженерство може да бъде значително по-бърз метод от конвенционалната селекция, по същността си е значително по-прецизно от класическите селекционни подходи и може да се използва за пренос на гени, които трудно или въобще не могат да се пренесат с използването на стандартните техники на кръстосване.

Причината, поради която по принцип всеки ген от всеки организъм (микроорганизъм, растителен или животински) може да функционира във всеки друг организъм е, че гените са направени от ДНК, разчитането на която става по един и същ начин от всички организми. На практика много гени от едни организми могат да бъдат намерени в други организми. Например гени от едни растения могат да бъдат намерени в други растения, в гъби, в бактерии и животни.

Много от съвременните научни изследвания в областта на селскостопанските биотехнологии имат за цел да повишат икономическата, социална и/или екологична устойчивост на производството на храна, фуражи и биомаса.

Правителствата и международните организации са инвестирали и продължават да инвестират значителни средства в разработването и развитието на съвременните селскостопански биотехнологии.

Видовете признаци и характеристики, които са и се разработват от учени в обществения изследователски сектор включват:

- Подобрена толерантност към “биотичен стрес”, т.е. устойчивост към болести и неприятели
- Подобрена толерантност към “абиотичен стрес”, т.е. по-добро представяне при суша, отглеждане върху засолени почви, при екстремно ниски и високи температури и т.н.
- Подобрена хранителна стойност на традиционните култури, т.е. повишено съдържание на провитамин А, витамин В9, витамин Е, желязо, цинк, подобрен мастно-киселинен състав, по-високо качество на протеините и т.н.
- Други важни характеристики, например устойчивост на хербициди, по-ефективно използване на торовете, отстраняване на съществуващи в съвременните сортове токсични или алергенни компоненти, промяна на скорбелния състав, повишено производство на семена и подобрена архитектура на растенията.

Допълнителна информация и препратки към документи могат да бъдат намерени на:
www.greenbiotech.eu.

3. ДОСЕГАШЕН ОПИТ С ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ГМ КУЛТУРИ

Извън ЕС въвеждането на ГМ култури доведе до едно от най-бързите (ако не и най-бързото) възприемане на иновация в историята на земеделието. Широкомащабното отглеждане на ГМ култури от фермерите започва през 1996 г. с появата на соя и рапица, устойчиви на хербициди, както и на царевица и памук, устойчиви на насекоми-вредители. От 1996 г. досега отглеждането на ГМ култури в глобален мащаб бележи среден ежегоден ръст от над 10%.

Данните за 2011 г. показват, че в света през тази година са отглеждани около 1.6 милиарда декара в 29 страни, като отглеждането е станало от над 15 милиона фермера, половината от които - дребни. Най-големи площи от ГМ култури има в Северна Америка (Канада, САЩ), следвани от Южна Америка (Аржентина, Бразилия) и Азия (Китай, Индия)².

В ЕС са одобрени за отглеждане само два вида ГМ култури: ГМ царевица, устойчива на насекомни неприятели и ГМ картофи с изменен скорбелен състав, позволяващ преработка с използването на по-малко енергия, вода и химикали. През 2011 г. ГМ царевицата, устойчива на насекоми, е отглеждана на около 1 150 000 декара в 6 страни на ЕС, което представлява ръст от 26% спрямо 2010 г.

Значителен брой научни изследвания анализират екологичните, социално-икономическите и производствените въздействия от тези култури.

Изводите от тези изследвания за ефектите от използването на ГМ култури могат да се обобщят така:

1. Намаляване използването на хербициди и подобряване управлението на почвеното плодородие
2. Намаляване използването на инсектициди и едновременно намаляване на замърсяването на продукцията с микотоксини
3. Увеличаване доходите на фермерите и подобряване на техния здравен статус поради увеличаване на добивите и намаляване използването на хербициди, инсектициди и изкопаеми горива.

Намаляване използването на хербициди и подобряване управлението на почвеното плодородие

Използването на устойчивостта към хербициди при култури като соята, царевицата, рапицата и памука е довело до значителна редукция на загубите от конкуренцията на плевелите при производството им. В допълнение въвеждането на технологията довежда до замяната на по-персистентни (и следователно с по-дълъг период на въздействие върху околната среда) пестициди с по-малко персистентни такива. В следствие на това се отбелязва намаляване замърсяването на отточните води от земеделските площи, както и на подпочвените води и повърхностните потоци. Трето важно следствие от използването на култури, устойчиви на хербициди е, че те помагат за въвеждането на земеделски практики, в които не се използва оран. При този тип земеделие растителните остатъци от предходната култура остават на полето след прибирането ѝ и не се заорават. Така оставените растителни остатъци предоставят ползи от типа на редуцирането на отмиването на почвата и намаляване на ерозията, по-добро задържане на влагата в почвата, подобряване задържането на въглерода, намаляване използването на машини и горива и увеличаване съдържанието на хумус в почвата, което пък от своя страна е изключително положително за почвеното плодородие и повишаване

² Препратки към съответните документи могат да бъдат намерени на: www.greenbiotech.eu.

устойчивостта на производството. Изчисленията показват също така положителното въздействие на този подход към редуцирането на емисиите на парникови газове от земеделието.

Намаляване използването на пестициди, съчетано с намаляване на замърсяването на крайната продукция с микотоксини

Насекомните неприятели могат да причинят значителни щети по селскостопанските култури. В Испания например царевичният стъблопробивач може да причини загуби за фермерите до 15% в години със значително нападение. При това – въпреки интензивното използване на пестициди от фермерите. През 2011 г. испанските фермери са отглеждали почти 980 000 дка ГМ царевица (MON810), устойчива на този вредител. Въвеждането в производството на култури, устойчиви към неприятеля, води до значително намаляване на количествата използвани инсектициди. Редуцирането на използването на инсектициди има значителен положителен ефект за околната среда, както и за здравето на фермерите. Изчисления, базирани на данните от 2002 до 2004 г. от Испания показват, че главно заради намаленото пръскане с инсектициди икономическите ползи за фермерите от отглеждането на ГМ царевица варират от 2 до 25 лева/дка. В допълнение към това въвеждането на използването на устойчивостта към насекомни вредители при царевицата довежда до намаляване замърсяването на крайната продукция с микотоксини, причиняващи рак, които се произвеждат от гъби, нападащи царевичните кочани след нараняването им от насекомите. Царевицата, устойчива на насекомни неприятели, има значително по-малко наранявания от същите и съответно при нея се създават много по-малко възможности за гъбна инвазия, водеща до производството на микотоксини. В полски опити в Германия, Италия, Турция и Франция и в производствени условия в Испания е доказано, че ГМ царевицата съдържа до 100 пъти по-малко от тези микотоксини, в сравнение с традиционното производство, като данните варират в зависимост от агроекологичните условия и степента на нападение от неприятели.

Допълнителна информация по темата може да бъде намерена на: www.greenbiotech.eu.

Оценка за непредвидени въздействия върху човешкото здраве и околната среда

Всички отглеждани в света ГМ култури са преминали изключително детайлно оценяване преди да бъдат допуснати за търговско разпространение и използване. Прилагани са различни подходи за оценка на възможните непредвидени въздействия върху човешкото здраве и околната среда. Нещо повече, през последните десетилетия са похарчени стотици милиони евро за изследвания и оценка на риска, както в рамките на ЕС (над 320 млн. евро) така и извън него.

Анализът на целия огромен обем информация, събран в резултат от тези изследвания, документацията по наблюдението на разрешените ГМ култури и от редица други източници показва, че:

- Генното инженерство не носи риск само по себе си. В доклада, озаглавен “Изследвания върху безопасността на Генетично Модифицираните Организми, финансирани от Европейската комисия в периода 1985-2000 г.”³, се стига до извода, че “Използването на по-прецизна технология и по-високите регулаторни изисквания вероятно са направили ГМО дори по-безопасни от традиционните растения и храни.” Доклад на Европейската комисия, озаглавен “Десет години (2001-2010 г.) изследвания върху ГМО,

³ За препратки към документите виж: www.greenbiotech.eu.

финансирани от ЕС”⁴, който анализира резултатите от научните изследвания на над 400 независими изследователски групи, стига до извода, че “Биотехнологиите и в частност генното инженерство (ГИ) по същество не са по-рискови от традиционните селекционни методи”.

- Признаците, които до момента са прехвърлени с използването на ГИ в голямата си част са признаци като устойчивост на насекоми, болести и хербициди, каквито и преди е имало в културните растения или са били въвеждани в тях с използването на традиционните селекционни техники.
- След повече от 25 години и хиляди полски опити с ГМО и след повече от 16 години на промишлено отглеждане на ГМ култури на повече от 10 милиарда декара има натрупани достатъчно знания и опит. Няма никакви доказани негативни ефекти върху човешкото здраве или околната среда, които да са произтекли от генетичните модификации.

Последният извод естествено не променя по никакъв начин факта, че неразумното използване на ГМ култури може да причини непредвидени ефекти, което правило важи за неразумното използване на който и да е инструмент. Например, безразборното използване на хербициди може да доведе до развитието на устойчивост към тях при плевелите. Това обаче не е резултат от генетичната модификация, а от лоша земеделска практика, каквато може по същия начин да доведе до развитието на устойчивост към хербициди, използвани при отглеждането на култури, селектирани за устойчивост по традиционен начин.

Допълнителна информация може да бъде намерена на: www.greenbiotech.eu.

⁴ За препратка към документа виж : www.greenbiotech.eu.

4. ЕВРОПЕЙСКАТА РЕГУЛАТОРНА РАМКА ЗА ГМО

Сега действащата регулаторна рамка

Правната уредба на ЕС, свързана с ГМО, първоначално влиза в сила през 1990 г. и е допълнена около 10 г. по-късно, когато са приети ред Директиви и Регламенти.

Пълната настояща регулаторна рамка на ЕС, свързана с ГМО, се състои от поредица Директиви и Регламенти, както следва:

- Директива 2009/41/ЕС за използването на ГМ микроорганизми в контролирани условия
- Директива 2001/18/ЕС за преднамереното освобождаване на ГМ организми в околната среда
- Регламент (ЕС) No 1829/2003 за генетично модифицираните храни и фуражи
- Регламент (ЕС) No 1830/2003 за етикетирането и проследяемостта на ГМО
- Регламент (ЕС) No 1946/2003 за трансграничното придвижване на ГМО

Тези Директиви и Регламенти се допълват и от различни Решения и Указания.

Допълнителна информация за тях може да бъде намерена на: www.greenbiotech.eu.

Функциониране на сега действащата регулаторна рамка

Два доклада за оценка, поръчани от ЕК⁵, показват широко разпространено недоволство от начина, по който се прилага регулаторната система на ЕС за ГМО.

Процедурите за провеждане на полските опити и одобряване за производство, разписани в Директива 2001/18 и Регламент 1829/2003 не работят по начина, за който са предвидени, поради редовното надхвърляне на всички предвидени в тях срокове⁶. Нещо повече, в няколко страни-членки на ЕС отглеждането на една или повече одобрени от ЕС ГМ култури се забранява без, както Европейският Орган по Безопасност на Храните (EFSA) многократно е заявявал, да има някакви разумни научни доказателства за необходимостта от това. В същото време ежегодно ЕС внася еквивалента на продукцията от над 150 милиона декара ГМ култури за да изхранва своя животновъден сектор, с което изкривява съществено пазара.

Инициативи за регулаторна реформа

Европейските институции и страните-членки са подемали редица инициативи с цел да подобрят сегашното състояние.

В момента също се обсъждат две подобни предложения:

- Предложение за “национализиране на отглеждането”, имащо за цел да позволи на страните-членки да ограничават или забраняват отглеждането на своя територия на одобрени на европейско ниво ГМ култури.
- Предложение за трансформиране на Указанията на EFSA в Регламент.

Тези предложения се сблъскват със загрижеността от възможните им ефекти върху функционирането на Общия пазар, ролята на EFSA и земеделието и науката като цяло.

Допълнителна информация може да бъде намерена на: www.greenbiotech.eu.

⁵ За препратки към документите виж: www.greenbiotech.eu.

⁶ За препратки към документите виж: www.greenbiotech.eu.

5. Проучване сред фермерите и учените от обществените изследователски центрове

С цел да допринесат за по-информиран дебат за ГМО авторите на този информационен лист проведеха пилотно проучване на мнението на учени и фермери, за да могат да оценят:

1. Нуждите на ЕС от ГМО.
2. Опита на фермерите, които използват ГМО култури и на фермерите, на които това е разрешено.
3. Опита на учените от обществените изследователски центрове, разработващи и изпитващи ГМО.

За да се оценят нуждите на ЕС от ГМО беше проведено проучване относно:

- a. Основните култури, отглеждани в различните страни и основните предизвикателства пред фермерите, отглеждащи тези култури (като насекоми, болести, суша и т.н.).
- b. За всяко от тези предизвикателства бяха проучени:
 - Следствията от тях, като например процентът загуба на добив
 - Наличните в момента решения за тях, като например използването на пестициди
 - Наличието на биотехнологични решения в обществения изследователски сектор в съответната страна и тяхното сегашно състояние, включващо фазата, до която са достигнали, прекъсванията или прекратяванията на изследванията, и съответните лица за контакти, от които може да се получи допълнителна информация.

Това пилотно проучване беше проведено сред фермерски организации и обществени изследователски центрове и институти в 12 страни-членки на ЕС.

За всяка страна беше изготвено резюме, описващо основните култури, отглеждани в нея (на база площ и стойност), както и главните предизвикателства пред фермерите при отглеждането на тези култури. Представено е също така и кратко (и в никакъв случай не изчерпателно) представяне на текущите и планирани научни изследвания в обществените изследователски центрове, имащи за цел справянето с тези предизвикателства.

Резултатите от това пилотно проучване могат да бъдат намерени на: www.greenbiotech.eu.

6. ИЗВОДИ ОТ ПРОУЧВАНЕТО

Резултатите от пилотното проучване позволяват да бъдат направени следните изводи:

- Съществуват изключително разнообразни предизвикателства пред редица полски култури и дървесни видове, отглеждани в Европа, които ограничават потенциала за постигане на устойчиво земеделие и пълноценното използване на възобновяемите източници в рамките на биоикономиката. Тези предизвикателства включват разширяващи се ареали на вредители и болести, засилване на стресовите фактори като засушавания и наводнения, както и необходимостта от повишаването на добивите върху същата площ, при това с намаляващи вложения.
- Тези предизвикателства, освен всичко останало, могат да водят до значителни загуби в добива.
- Досега използваните технологични решения за справяне с тези предизвикателства включват масираната употреба на инсектициди, фунгициди, хербициди, бактерициди, торове, дълбока оран, напояване, както и използването на редица химикали, значителни количества вода и енергия при производството на пестицидите и торовете, както и при самото провеждане на селскостопанските дейности. Загубите на добив в ЕС означават повишаване на вноса от трети страни, водещо до понижаване на собствените им запаси и повишаване на цените в тях. Понастоящем ЕС има значителен отпечатък извън своята територия – върху селскостопанските системи на трети страни.
- Възможностите на традиционната селекция за справяне с тези предизвикателства често са ограничени, понякога липсват напълно или може да отнеме изключително дълго време за получаването на необходимите резултати.
- Биотехнологичните инструменти, които могат да помогнат да бъдат преодолени редица от тези проблеми, са вече налице или в много напреднал стадий на развитие.
- В страните, в които одобрените ГМ култури се отглеждат широко, редица изследвания потвърждават, че въздействието им може да варира в различни ситуации, но като цяло очакваните екологични, здравни и икономически ползи са постигнати.
- Изследване в Университета в Рединг показва, че ако фермерите в ЕС получат достъп до същите ГМ култури, до които имат достъп милионите фермери извън ЕС, Европейското земеделие може да увеличи своите доходи с над 400 млн. евро⁷.
- Изследване на Техническия Университет в Мюнхен в 3 страни на ЕС показва, че в резултат от националните забрани в редица страни за използването на одобрени от ЕС ГМ култури фермерите в тези страни са лишени от един допълнителен инструмент, който може да им помогне да редуцират използването на пестициди, като същевременно увеличат добивите и приходите си⁸.
- Горните изследвания стигат до тези заключения разглеждайки само достъпните за момента ГМ култури. Потенциалът за допълнителни екологични и социално-икономически ползи ще се увеличи многократно, ако се вземат предвид останалите неизследвани култури и предизвикателствата пред тяхното отглеждане като болести, неприятели, суша, наводнения, както и възможното подобряване на други основни характеристики, важни за повишаване ефективността на производство на биогорива, подобряване на хранителната стойност на културите и тяхната архитектура. Земеделската биотехнология е все още една млада технология, но тази област се развива стремглаво.
- Във всички страни, в които е проведено проучването има фермери, които искат да имат свободата да отглеждат най-подходящите за своите условия култури, включително и ГМ

⁷ За препратки към документите виж: www.greenbiotech.eu.

⁸ За препратки към документите виж: www.greenbiotech.eu.

култури, одобрени в рамките на Европейската регулаторна система. Организираността на тези фермери постепенно нараства както на национално, така и на европейско ниво.

- От изследването също така става ясно, че фермерите понякога се въздържат от използването на ГМ култури, одобрени в рамките на Европейската регулаторна система, поради допълнителните административни пречки и/или страх от унищожаване на техните култури от враждебно настроени членове на обществото.
- Огромен обем научни изследвания в областта на земеделските биотехнологии в ЕС се забавят, спират или преместват в страни извън ЕС заради непрекъснато нарастващите регулаторни пречки и цена на мерките за предотвратяване унищожаването на полските опити.

Допълнителна информация, свързана с това изследване, може да бъде намерена на:

www.greenbiotech.eu.

7. ПРЕПОРЪКИ

- a. Както беше подчертано в скорошно изявление на G20, правителствата и институциите на ЕС следва да съсредоточат изследователските си програми върху ключовите предизвикателства пред селското стопанство.
- b. Призовават се научните институти и фермерските организации да сътрудничат за развитието на базата данни за културите, предизвикателствата пред тях и биотехнологичните подходи за тяхното решаване, за улесняване обмена на информация и натрупания опит.
- c. Призовават се правителствата и институциите на ЕС да прилагат настоящата регулаторна рамка така, като е създадена, т.е. основана на научни данни, прозрачна, предсказуема и със съблюдаване на определените времеви рамки и правни критерии за вземането на решения, както и за подкрепа свободата на избор на фермерите.
- d. Призовават се научните институти и фермерските организации за включване в диалог с политиките и обществото за разясняване на спешните настоящи предизвикателства пред селскостопанското производство и за ролята, която съвременните биотехнологии могат да изиграят за намирането на решения за тези предизвикателства.
- e. Има сериозна нужда от засилено и редовно участие на европейските фермери и техните организации в националния и над-национален диалог, касаещ регулаторната уредба на ГМО. Това ще спомогне за по-информиран дебат, особено що се касае до практическия опит от прилагането на регулаторните процедури, свързани с промишленото производство, съвместното съществуване, нотифицирането и др. подобни. Би било също така полезна да се дискутират и реалните социално-икономически и екологични ефекти от отглеждането на ГМ култури.
- f. Също така изследователите от обществените институции следва да вземат по-явна роля в настоящите и бъдещи дискусии, свързани с биотехнологиите. Нашето проучване показва наличието на цяла група от признаци от “второ поколение”, които се разработват в обществените научни институции и университетите – далеч надхвърлящи устойчивостта към насекоми и хербициди – като всички те могат да имат значителен позитивен ефект върху земеделските практики, качеството на храната и нейната безопасност. Желанието на ЕС да премине към “Икономика, базирана на знанието” не може да се реализира без активната поддръжка на подобен род изследвания.

8. Съавтори на този информационен лист:

- Association Générale des Producteurs de Maïs (AGPM, France, www.agpm.com)
- AgroBiotechRom (Romania, www.agrobiotechrom.ro)
- Conservation Agriculture Association (APOSOLO, Portugal, www.aposolo.pt)
- Asociación Agraria Jóvenes Agricultores (ASAJA, Spain, www.asajanet.com)
- Association Française des Biotechnologies Végétales (AFBV, France, www.biotechnologies-vegetales.com)
- Copa-Cogeca (www.copa-cogeca.eu)
- Fédération Nationale de la Production de Semence de Maïs et de Sorgho (FNPSMS, France)
- FuturAgra (Italy, www.futuragra.it)
- InnoPlanta (Germany, www.innoplanta.de)
- Ligii Asociațiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR, Romania)
- National Farmers Union (England and Wales, www.nfuonline.com)
- National Federation of Agricultural Cooperators and Producers (MOSZ, Hungary)
- Em. Prof. Klaus Ammann, emeritus University of Bern, Switzerland
- Dr. Bojin Bojinov, Dean, Faculty of Agriculture, Agricultural University of Plovdiv, Bulgaria
- Prof. Selim Cetiner, Sabancı University, Istanbul, Turkey
- Dr. René Custers, Flanders Interuniversity Institute for biotechnology (VIB)
- Dr. Lucia De Souza, AgroScope Reckenholz-Tikon Research Station ART, Zurich, Switzerland
- Prof. Stefan Jansson, Umeå Plant Science Centre, Umeå University, Sweden
- Mr. John Komen, Program for Biosafety Systems, International Food Policy Research Institute, Netherlands
- Dr. Marcel Kuntz, Laboratoire de Physiologie Cellulaire Végétale, Institut de Recherches en Technologies et Sciences pour le Vivant (iRTSV), France
- Prof. Piet van der Meer, Faculty of Natural Sciences, Ghent University, Belgium
- Dr. Piero A. Morandini, University of Milan, Dept. of Biology, Milan, Italy
- Dr. Stefan Rauschen, RW TH Aachen University, Germany
- Dr. Agnès RICOCH, AgroParisTech, Université Paris-Sud. Paris, France
- Dra. Victoria Marfà Riera, Centre de Recerca en Agrigenòmica (CRAG), BARCELONA, Spain
- Prof. Ioan Rosca, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Bucharest, Romania
- Dr Penny Sparrow, John Innes Centre, Norwich, UK
- Prof. Charles Spillane, National University of Ireland Galway, Ireland
- Mgr. Zdeňka Svobodová, Biology Centre AS CR, University of South Bohemia, České Budějovice, Czech Republic
- Em. Prof. Marc Van Montagu, Faculty of Natural Sciences, Ghent University, Belgium – Chairman Public Research and Regulation Initiative PRRI (www.ppri.net)

СНИМКИ:

ПЪРВА и ПОСЛЕДНА страница: Max Seibert, www.jugendfotos.de ,
CC-License(by-nc)

Първа страница и в текста: Franziska Winkler, www.jugendfotos.de ,
CC-License(by-nc)

Стр. 2: взети с разрешение от BRACТ www.bract.org the John Innes Centre

Настоящият информационен лист е резултат от труда на учени от обществения сектор, които са активно ангажирани с биотехнологични изследвания, както и на съдействието на фермерски организации, държащи на свободата на избора на фермерите да определят кои култури най-добре отговарят на нуждите им, като това включва и генетично модифицирани (ГМ) култури, одобрени за използване съгласно изискванията на регулаторната система на Европейския съюз.

www.greenbiotech.eu